

Takk for at du kom og var sammen med oss i dag.
Det setter vi stor pris på.

Vennlig hilsen

Karin
Per Otto og Aina med familie

Forrettende prest: Svein Olav Angard Hovde
Organist: Stefan Bernard
Kirketjener: Erik Bråten

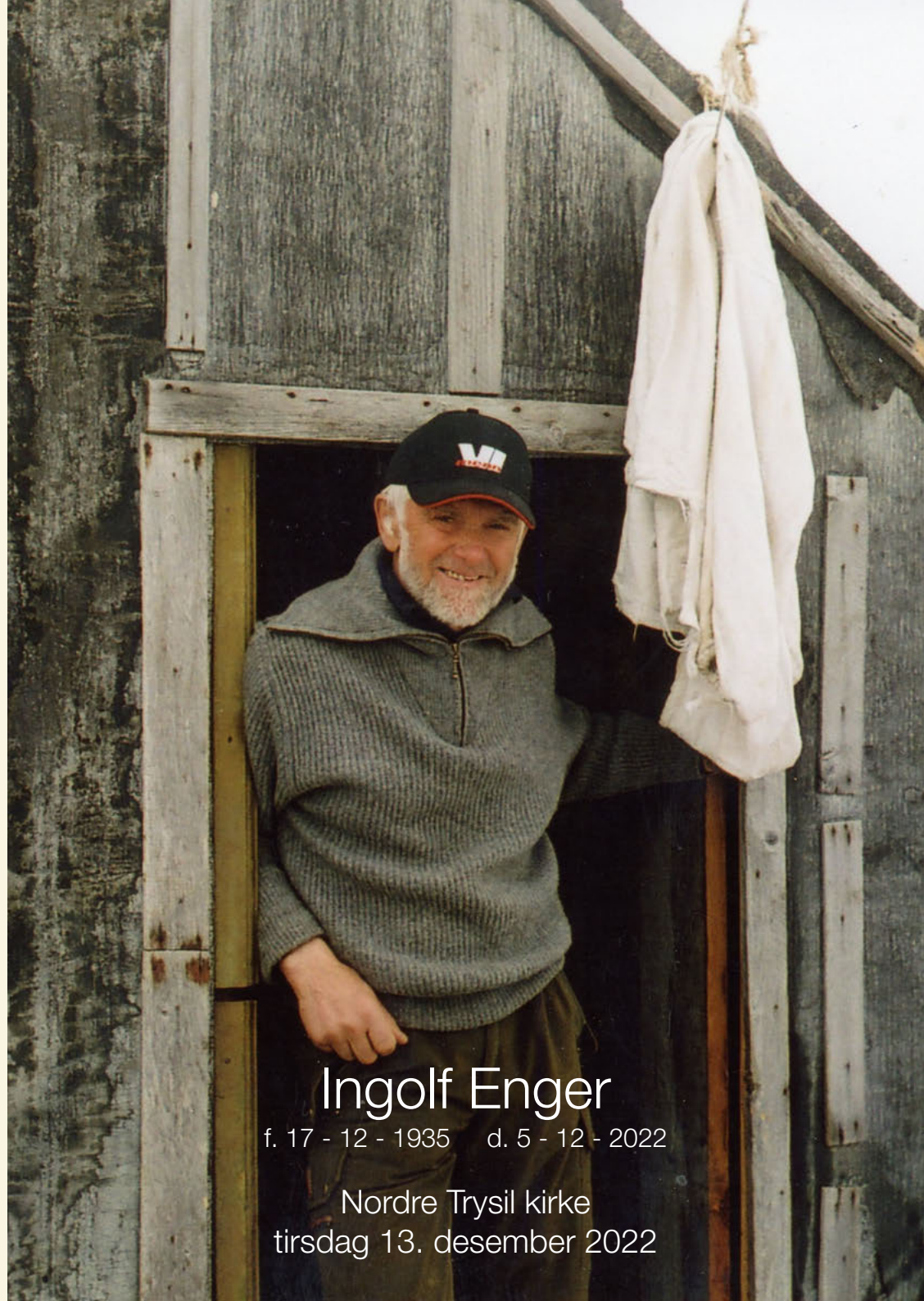
JØLSTAD
begravelsesbyrå

Trysil og Engerdal
Tlf. 62 45 45 00 - www.jolstad.no

Minneside

© inmemory.no | Design: 1178

Ingolf Enger

f. 17 - 12 - 1935 d. 5 - 12 - 2022

Nordre Trysil kirke
tirsdag 13. desember 2022

PRELUDIUM

FELLESSANG

Din tanke er fri, hvem tror du den finner.
Den flykter forbi, slik skygger forsvinner.
Den kan ikke brennes, av fiender kjennes.
/: Og slik vil det alltid bli: Din tanke er fri! :/

Jeg tenker hva jeg vil, mitt ønske bestemmer.
I stillhet blir det til i ukjente drømmer.
Min tanke og lengsel vil bryte hvert stengsel.
/: Og slik vil det alltid bli: Min tanke er fri! :/

Og tvinges vi inn bak jernslåtte dører,
da flykter den vind som tankene fører.
Fordi våre tanker kan rive ned skranker.
/: Og slik vil det alltid bli: Vår tanke er fri! :/

INSTRUMENTAL

Der dritte mann – A. Karas

FELLESSANG

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

BØNN

Fader vår, du som er i himmelen.
La ditt navn holdes hellig. La ditt rike komme.
La din vilje skje på jorden som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød.
Forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere.
Led oss ikke inn i fristelse, men frels oss fra det onde.
For riket er ditt, og makten og æren i evighet. Amen

FELLESSANG

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

POSTLUDIUM - UTGANG